

ten direkte eller indirekte ifølge love eller administrative bestemmelser kræves et eksamensbevis for at optage eller udøve denne virksomhed. Som eksempler på lovreguleret erhvervsmæssig virksomhed kan nævnes statslige autorisationsordninger, virksomhed under beskyttede faglige titler og erhvervsmæssig virksomhed inden for sundhedssektoren, hvor refusion via sygesikringen er betinget af et bestemt eksamensbevis. Under drøftelserne i EF om direktivet har det været forudsat, at regulering ved kollektive overenskomster ikke omfattes af begrebet lovreguleret erhvervsmæssig virksomhed, idet såanne overenskomster alene regulerer lønmæssige forhold og ikke adgang til at udøve et erhverv.

2. Da direktivet alene omfatter lovregulerede erhverv, vil anvendelsesområdet i Danmark være forholdsvist begrænset. Der vil fortrinsvis være tale om visse liberale erhverv, herunder advokater, revisorer, translatorer, tolke, dispachører, kiropraktorer, fysioterapeuter m.v. Ligeledes vil visse erhverv inden for den offentlige sektor være omfattet, såsom adjunkt, lektor, folkeskolelærer, biblioteksleder m.v.

Den uddannelsesmæssige afgrænsning af direktivets anvendelsesområde er foretaget af undervisningsministeren på grundlag af en traditionel inddeling af de videregående uddannelser, suppleret med en vis hensyntagen til de andre medlemslandes afgrænsning.

3. Med eksamensbevis sidestilles i art. 1 certifikat eller andet kvalifikationsbevis, der ligesom eksamensbeviset skal være udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat. Af beviset skal fremgå, at indehaveren med positivt resultat har gennemgået en uddannelse efter studentereksamen eller eksamen på tilsvarende niveau (post-gymnasial uddannelse) af mindst 3 års varighed eller af tilsvarende varighed på deltid ved et universitet eller en anden højere læreanstalt eller ved en anden uddannelsesinstitution med samme uddannelsesniveau. I de tilfælde, hvor der ud over den post-gymnasiale uddannelse kræves en erhvervsmæssig uddannelse, skal denne være gennemgået med et positivt resultat. Desuden skal det fremgå af beviset, at indehaveren besidder de erhvervsmæssige kvalifikationer, der er påkrævet for at få adgang til at udøve det lovregulerede erhverv i den pågældende medlemsstat. Såfremt et eksamensbevis er udstedt i et tredieland, skal den medlemsstat, som har anerkendt eksamensbeviset, attestere, at indehaveren har en erhvervs erfaring af mindst 3 års varighed.

4. Såfremt en ansøger er i besiddelse af et eksamensbevis, som opfylder direktivets betingelser, kan

et værtsland, som kræver fremlæggelse af et eksamensbevis for optagelse eller udøvelse af et bestemt lovreguleret erhverv, ikke under henvisning til ansøgerens manglende kvalifikationer nægte den pågældende adgang til at udøve det lovregulerede erhverv på samme vilkår som egne statsborgere. Art. 3 åbner under visse nærmere betingelser mulighed for, at ansøgere, som kommer fra medlemslande, hvor erhvervet ikke er lovreguleret, kan udøve deres erhverv i værtslandet.

5. Såfremt der er væsentlige forskelle i de uddannelseskra- v, som værtslandet stiller i forhold til de kvalifikationer, som ansøgeren har, kan der i henhold til art. 4 stilles supplerende krav enten om dokumentation for erfaring eller om prøvetid eller egnethedsprøve. Valget mellem prøvetid og egnethedsprøve overlades til ansøgeren, medmindre det er nødvendigt at have nøje kendskab til national ret for at udøve det pågældende erhverv. Art. 4 indeholder en række begrænsninger for, i hvilket omfang det kan kræves, at en ansøger gennemfører prøvetid eller egnethedsprøve, idet direktivets udgangspunkt af hensyn til den frie bevægelighed er, at supplerende krav bør være en undtagelse.

EF-borgere, som får adgang til at udøve et lovreguleret erhverv, har ifølge art. 7 ret til at benytte den faglige titel, som anvendes i værtslandet eller hjemlandets eller seneste opholdslands retsmæssige titel og eventuelt en forkortelse heraf på det pågældende lands sprog.

6. Direktivet forudsætter, at der enten findes eller etableres nationale kompetente myndigheder, som behandler ansøgninger om adgang til erhvervsudøvelse. Af hensyn til en ensartet gennemførelse af direktivet i forhold til de berørte erhverv har Kommissionen nedsat en koordinationsgruppe, som skal behandle problemer i forbindelse med administrationen af direktivet. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen deltager som dansk koordinerende myndighed.

III. Fremtidige ordninger

1. Der foregår i EF forhandlinger om et direktivfor- slag, som skal supplere det vedtagne direktiv 89/48/EØF. Kommissionen har for nylig fremsat et ændringsforslag hertil på grundlag af EF-Parlamentets udtalelse. De erhverv, som er omhandlet i forslaget, bygger på erhvervskompetencegivende uddannelser, som ikke er omfattet af direktiv 89/48/EØF, herunder specielt erhvervsuddannelserne. Forslaget forventes derfor at omfatte flere erhverv i Danmark end direktiv 89/48/EØF. Det supplerende direktiv forventes at træde i kraft i 1992. Samtlige lovregulere-